

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 30 Din. V inozemstvu: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo i odprava v Kranju. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4.

Cena oglasov: po dogovoru. Ogla-se sprejema samo tiskarna Tiskovnega društva v Kranju.

Ka pravijo drugi?

Naše „Novine“ vsigdar zasledujejo, ka se od nas pa naše Slovenske Krajine piše. Vsigdar presodimo, ali je istina ali pa ne. Radi smo, če nam što pokaže naše slabosti, pravico pa mámo tudi, da nas že ednok spoznajo pred Müre. Tak je 10. februara l. l. prinesla „Slovenija“, tjednik v Ljubljani, osem člankov pod skupnim naslovom „Slovenska krajina“. Pisali so je domačini i takši, ki so prišli „s Preka“ v našo Krajino. Pa ka pravijo gospodje, ki so ne v našoj Krajini rojeni?

V prvom članki piše „Prišlek“ (tak se je podpisao!), da so v začetki prišli v Slovensko krajino mnogi uradniki (čestniki) kak v nekakše prognanstvo, kak si naše izobraženstvo na žalost ešče dnes predstavlja Slovensko krajino. Drugi pa so narod Slovenske krajine „zavolo njegovih naravnóč odličnih (jako dobrih) lastivnosti i zavolo njegove tople, slovenske duše

celó vzlúbili“. Dale piše, ka so vse poskušali doségnoti v našoj krajini ljudje — pa posrečilo se njim je ne, ar so si ne pridobili zavüpanja ljudstva. „Posrečilo se je vse to ne zavolo toga, ar so naši ljudje ne prišli v imeni slovenskoga naroda... Pač pa so prišli v imeni državne organizacije....“

Posebno zanimivo pa je, ka piše neki mladi profesor v toj številki „Slovenije“. S strahom je prišeo l. 1929. v Sobotu na gimnazijo. Tü so njemi mnogi pravili, da so naši dijaki manjáki, nezavüpní pa slabe glave. Pa naskori je spoznao, da je vse to nikaj ne istina, liki da so naši dijaki samo v strahi držani! Živo so želeli vse zvedeti, z veseljom so poslušali profesora. Za dve leti, gda so mogli dijaki oditi zavolo zapretilih razredov sobočke gimnazije inam, so tomi gospodi znali ljubljanski profesori povedati od dijakov iz Sloven. krajine samo dobro!

Tüdi lüdstvo je veselilo toga profesora. Vido pa je, da je lüdstvo prestrašeno, ka je vzrok življenje pod Vogri „i pripoznati moram na našo sramoto — tüdi deo našega uradništva, ki se je oponašalo med njimi kak gizdana gospoda proti svojemi tlačani (podložniki)“.

Dobro si je zapomniti reči, štere pišejo ljudje, ki so prišli k nam iz drugih krajov i so živeli med nami. Posebno zató si je dobro to zapomniti, ar se dostokrat dogaja, da pridejo k nam ljudje, malo povóšejo sobočko pa lendavsko blato — pa nas razkričijo za skažlivce i vseh slabosti pune lüdi. Pa tüdi med našimi domačini so takši ljudje, ki so slepi za naše domače življenje, ne sodijo po svojem zdravom mišljenji, liki idejo za kričom tistih, ki njim kažejo bankaš ali palico.

Mi vsikdar glasimo spoznávanje med brati, iz šteroga jedinoga more nastanoti lübezen, ki začüti ves narod. Pripoznajmo vsigdar slabost, pripoznajmo pa tüdi vsakomi dobre lastivnosti.

Dečki, predramite se!

Den za dnevom vidimo okoli sebe, da je vse življenje gnjilo, nezdravo. Če iščemo vzroke tomi žalostnomi stani, te moremo preglednoti vse stáliše i vse družbe, v šterih ljudje živéjo. Začnoti moremo pri družini, od nje pa iti k občini, fari itd. Vsešérom najdemo, da je nekaj ne prav.

Mi pa močno želemo, naj se vse življenje zboljša i spremeni. Tá zaželená sprememba pa pride jedino po našoj — mladini! Kakša je dnes mladina, takši bodo vütro odraščeni i takše de vse življenje v družinaj, ob-

činaj, v našoj Krajini pa v vsoj državi.

Naše dečke čaka velka odgovornost, na štero morejo že dnes misliti. Što je že kak 18—20 leten dečko ne pošteni, tisti de n. pr. kak bodoči župan iz občinskih penez sebi biké krmo. Težka odgovornost pa teži tüdi vse tiste, ki bi mogli našoj mladini kazati pravo pot z rečjov i vzgledom! Naša največša nesreča je to, da je naša odraščena mladina brez voditelov. —

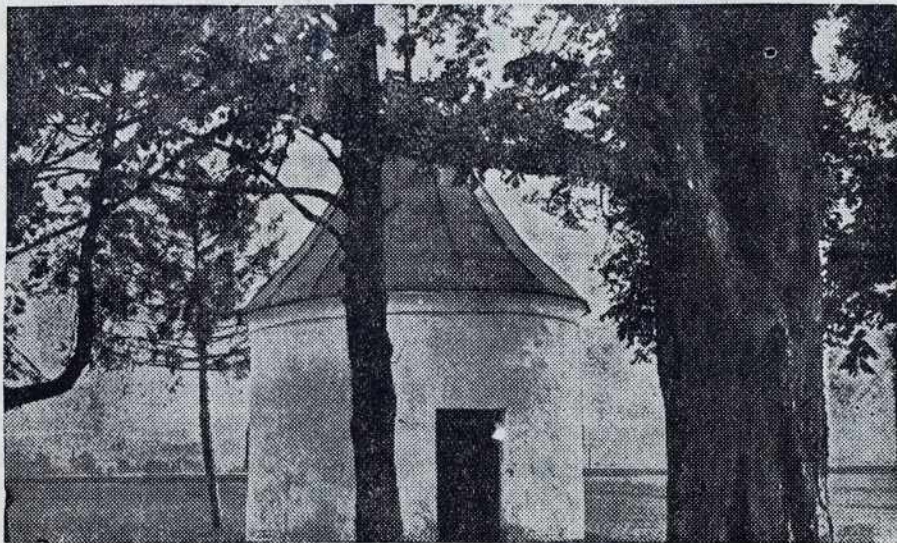
Mladi dečki — to bi mogla biti moč, veselje, delo... Kak je pa v isti-

ni? Kričanje, postaplanje, nemarnost. Nekša divja nepokornost do vsega. Ne pravimo Vam, da bi mogli biti vsakomi tépeši pokoini, o ne! Bojte pa pokorni samomi sebi, to je tistomi skrivnomi glasi v vašoj düši, ki Vas zové na resno delo, v resno življenje.

Naša sreča bi bila, če bi meli dosta močnih, veselih dečkov, ki bi spoznali svojo pot: bili bi daleč od praznoga kriča; gojili bi lepo spevanje, skrbeli bi, da bi si pridobili znanje vsega potrebnoga za denéšnje življenje. Za to bi bilo potrebno mnogo čtenjé, dobro vodstvo pa dobra društva. Če ščémo biti pravi, slobodni ljudje, moremo

biti pripravljeni na boj z življenjem, ki nas čaka. Pisali smo v jesén, da nam trbe prosvetna društva — kelko

jih dremle? Dečki, predramite se! — Iščite vretine svetloga življenja! Pozvani voditelji, pomagajte!

Ta kapelica stoji na poli, gde so l. 1664-ga krščeniki zbili Törke. To je bila glasovita bitka pri Monoštri (Szentgothárdi). Kapela stoji na avstrijski zemlji, odzaja pa so slovenske vesnice na Vogrskom: Slovenska ves, Dolnji Senik.

Politični glasi.

Ka dela Narodna skupščina v Beogradu? 18. febrnara se je vršila jako živa pa zanimiva seja narodne skupščine. Gučao je zlasti poslanec Metikoš,

Za njim je gučao poslanec Hodžera, ki je razlagao, kakše okrožnice so poslali voditelji bivših političnih strank: dr. Maček, Pribičević, dr. Korošec, dr. Spaho i Davidovič, ki so za konfederativno (zvezno) državo. Začnole se je kreganje, med šterim je Hodžera pravo: „Četüdi zdaj protestirate, bi sprejeli konfederacijo včasi, če bi jo predložila vlada! Vi bi samo pravili na koncl: Amen!“

V Španiji si delijo zemló. Preminoči mesec so razdelili med kmete 65 veleposestev — pa ne na miren način, liki kmetje so prišli z motikami pa rasojami i tak so njim „delili“. V vsaj južnoj Španiji divja velki neréd.

Erdéča Rusija — krvava! Kakša so „nebésa na zemli“ v sovjetskoj Rusiji, nam očivesno kažejo dogodki zadnjih dni. Na Kubani so kmetje skrili dosta zrnja, mesto da bi ga predali državi. Zato je moskovska vlada poslala nad njé vojaštvo, štero je po-

žgalo dosta vesnic, okoli 50.000 kmetov pa so odpelali v severno Sibirijo pa v ledeno krajino Arhangelsk. Prijali so tüdi uradnike, ki so služili v teh krajaj, pa jih 40 že postrélili. Mnoge vesnice je obkolilo vojaštvo i ne püsti v njé nikšega živeža, ar želejo, naj bi kmetje od lakote pomrli. „Blaženi“ komunizem!

Kak je v Nemčiji? Glasoviti Hitler je Nemškoj državi ne prineseo mirü pa reda. Den za dnevom se godijo divja bitja med pristaši Hitlerove i njoj nasprotnih strank. Policijska sila vlada po nemških krajinaj, krivica za krivicov se dogaja. Hitler je tüdi ostro nastopo proti katoličanski stranki, vlada je celo za tri dni prepovedala njene novine „Germania“.

V Rumuniji so v ednoj noči zaprli 1000 komunistov.

Banovinski svet v Ljubljani je meo zadnje dneve svoja zborüvanja,

Ka se küha pri sósidaj? Velki francoski pa angleški listi dosta pišejo od skrivnih pogajanj med Italijov, Nemčijov pa Vogrskov. Ravnotak dosta pišejo od toga, kak prevažajo iz Italije letala na Vogrsko. Ka žele Musolini? Nikaj menje, kak to, da se naj vse tiste države, ki so nastanole po boji, ali zmenšajo ali pa popunoma razdelijo. Vogrska pa naj dobi nazaj prvejše mejé! Italija pa naj dobi moč nad sósidami.

Slovenska krajina.

Osebna vest. Rim. kat. verska občina pri Sv. Juriji je imela občni zbor, na šterom je bio izvoljeni za svetskoga predsednika g. Büček Mihael iz Srdice. Častitamo! Preminoči mesec je meo svoj občni zbor Sokol K. J. pri Sv. Juriji, na šterom je bio izvoljeni za starosto g. Černi Viktor rim. kat. kantor. Tüdi častitamo.

Pri Sv. Juriji se bo v kratkom odprla prva knjižnica. Znano je, da vlč. g. kaplan imajo veliko i bogato svojo knjižnico, iz štere so nad 100 dobrih slovenskih knjig darüvali za knjižnico. Knige se bodo dobile vsako nedelo pri g. kaplani. S tem se tüdi obračamo na širšo javnost i prosimo, da bi jo nam pomogli obogatiti s svojo dobrosrčnostjov. Knige je poslati na naslov: Vlč. g. Herman Ferdinand, kaplan pri Sv. Juriji p. Rogaševci.

Ka je z „Novim časom?“ Dobili smo pitanje, ka je z „Novim časom“, ki so ga nekaj časa tak vsiljavali po naših vesnicaj? Mi drügo ne vemo, kak to, da „Novoga časa“ že dugo nindri ne vidimo: mislimo si, da ga je zima vzela!

Nekák nam piše: „Te dni mi je námiseo prišla pesem, štero sem nigda v starom kalendaru čteo: Oj slavna fara beltinska... kak njeni dečki v Ameriki spevlejo: pišejo nam oča, mati — ka domá v nevoli so... Ka je nam za očo, mater, če domá v nevoli so! Nam je le za kante naše, da nam óne pune so... Mogoče je tüdi komi drügomi kaj námiseo prišlo?“

Čebelarska podružnica bo imela občni zbor dne 5. marca ob 9. uri v Beltincih v osnovni šoli. Vabijo se vsi čebelarji člani in nečlani. Če potrebujejo sladkor za krmljenje čebel naj pridejo na občni zbor, dobijo ga po 8 Din kg.

Preds. Ulen Matjaž, Bratonci p. Beltinci.

Po domovini.

Naša trgovska bilanca v l. 1932. je bila aktivna za 195.9 milijonov Din. Za to šumu je naša država v premionočem leti več izvozila kak pa uvozila. —

Novi penez smo dobili. Pred kratkim so pošili v promet 50 dinarski bankovci, šteri so kovani, kak listi pišejo iz mesi, štera vsebüje 750 tisočink čistoga srebra i 250 tisočink küfra.

Kelko smo pokadili v našoj državi? V vsaj državi smo lani pokadili 5 i pou milijarde cigaret, 40 milijonov cigarov i nad 3 i pou milijona kilogramov tobaka.

Po tujini.

Vrtnjačka Banja — znamenite toplice v Srbiji.

ZA SPOMIN!

Da nam ostanejo v spomini dnevi oslobojenja Slovenske krajine, prinašamo v spomin članek, ki je izišel 4. januarja 1919. v ljubljanskem „Slovenci“ pod naslovom:

„Prekmurje osvobojeno“.

„Pomali kak smrt se vali naša narodna voda Ledava skoro skoz celo Prekmurje mimo Sobote, Beltinec i Dolnje Lendave proti Müri. Gda je pa deždžovje, te prestopi svoje nisike bregé i si dela slobodne poti, kama se njoj šcé. Oj, Ledava, poskoči zdaj iz bregóv i nesi svojim sinom veselo novino, da so prosti, slobodni državani neodvisne Jugoslavije. Le idi iz bregov, vej škode itak ne napraviš slovenskomi trpini, liki lückim grofom i židovom. Gda boš pa ti, slovenski kmet, ta pola ne samo obdelüvao, liki tüdi posedüvao, boš tüdi svojoj Ledavi zgrado lepo zmerjeno strügo. Pravi breg Ledave je zdaj že osvobojeni. Posebno znamenito je zavzetje Dolnje Lendave i mesta Sobote. To sta najvažnejšivi središči celoga Prekmurja. Od Radgone do Reke (vode) Krke, ki teče v Müro, je teda zasedena cela krajina ob Müri. Od levoga brega Ledave proti seviru se začinja breščasta krajina slovenskoga Prekmurja. V te deo pela železnica iz Sobote proti Körmeni. Železnica z mašinami so nehali Vogri v Soboti, tak da bo naglo prodiranje ob toj železnici proti Monoštri mogoče. Osvobojeno ljudstvo se veseli svoje slobode. V začetki novembra so se mislili že sami osvoboditi. Pa prišlo je ešče preganjanje Vogrov, tak da so že obvä-

pali nad svojov rešitvijov. V začetki decembra so se ništerni že odločili za avtonomijo (samostojnost) pod Vogri, če ne pride rešitev. Na konci decembra pa je prišla sloboda. Zdjaj stanjuje ves narod i želé popuno slobodo pod Jugoslavijov i z navdüšenjom pozdravlja svoje osvoboditele.

Vogri i madžaroni so v Medžimurji i Prekmurji obesili i strelili od 1. novembra do Božiča okoli 30 slovenskih veljavnih ljudi samo zato, ar so bili navdüšeni Jugoslovani. Slovencom so jemali živino, živež i peneze. Zadnje tjedne so spravljali vogrski groföve i drügi bogatešje vse mogoče reči iz Prekmurja na Vogrsko. Duge trume govenske živine i konjov so gonili iz vogrske Slovenije, sekalj so gošče i praznili skladišča zrnja. Če ne bi naša vojska prišla v Medžimurje i Prekmurje, bi Vogri i njihovi podküpleni odpadnicje prepravili navdüšene Slovence s sveta i bi vogrsko Slovenijo popunoma oropali i vničili. V Medžimurji se je raznese glas, da začnejo Vogri na sveti večer klati slovensko prebivalstvo. Vogrska nasilstva so bila zmerom hüjša. Za toga volo je zbežalo dosta domačega ljudstva na Hrvatsko i Štajersko. Vsakši den je dobivalo naše glavno poveljstvo (vojaško) mile prošnje, naj pride rešavat vogrske Slovence. (Dale v prišestnoj številki.)

Širite „Novine“

Kelko je ljudi na Madžarskom. Po ljudskom štetji v leti 1930 je na Madžarskom 9 milijonov ljudi. Po veri so: 67.2 odstotka katoličanov, 20.9 odstotkov kalvincov, 6.2 odstotka lüteranov i 6 odstotkov židov.

Velka nesreča v Neunkirchen. V industrijskom mesti Neunkirchen, štero ima 40.000 ljudi, je eksplodirao ogromen plinski hram (rezervoar za plin) mestne plinarne, v šterom je bilo 100.000 kubičnih metrov svetilnoga plina. Eksplozija je bila tak močna, da je porušila celi deo mesta i jo je bilo čüti 85 km daleč. V razdalji 20 km so razpokali vsi glaži na oknaj. Število človeških žrtev je ogromno. Mrtvih i ranjenih je več sto ljudi. V vsoj velkoj Nemčiji je državni predsednik Hindenburg zapovedao žalovanje za žrtvami.

Na Slovaškom bodo letos velke Pribinove slovesnosti. Pribina je bio knez panonskim Slovencom, našim prednikom. Tüdi na Slovaškom je postavljao cerkvi; tak bodo letos obhajali spomin posvetitve prve slovaške cerkvi, ki se je izvršila pred 1100 leti. Pri toj priliki dobijo Slovaki prvega svojega nadpüšpeka. Pri tej slovesnostaj bo sodelüvala tüdi vlada Českoslovaške republike.

Neščejo boja! Mladina vseh narodov je odložno proti tomi, da bi si narodi iskali pravico z vničavanjom človeškoga življenja. Tüdi nemška mladina glasi miseo mirü: Pamet pravi, da nemre priti več do bojne, poštenje pa pravi, da nesmi priti do bojne!

Zlat so našli v severnoj Kavkaziji v Sovjetskoj Rusiji.

Kak je v Rusiji? Človek, ki je živo 16 let v Rusiji, piše med drüгим tüdi to: „Lansko sprotoletje je mrló v našoj vesi dosta ljudi od glada. Hranili so se s slamov, štero so drobno srezali, posüšili v peči i zmleli doma na ročni mlin. V potokaj so zmleli ribe je zmešali s posüšenov semletov slamov i to pekli pa jeli, da so si očüvali življenje. Pa nakonci so njim prepovedali loviti ribe, ročne mlino so njim pa vzeli. — Gda so meseca maja dozorevali polski pridelki, je ne meo nišče pravice, vživati svoje lastivne pridelke, liki je mogeo čakati kak siromak miloščino. Dva kmeta sta ne čakala, liki sta šla na pole, požela par snopóv i je veséliva nesla domo, da bi njima žena spekla krüh. Gda sta prišla domo, so jiva pred hižov čakali boljševiki, njima vzeli snope pa jiva odpelali v temnico. Bila sta obsojeniva na 11 mesecov žmetne voze. Gde sta zdaj ne ve nišče. (Po „Slovenci“

7. febr. — Negda je znan „Nozi čas“ samo lepe reči pisati od Rusije!

V Rimi je 390 cerkvi, 160 kapel i 53 molitvarnic. Cintorov pa je 44. Ravno zdaj zidajo v Rimi 52 novih cerkvi.

V Ameriki je nastopel veliki mraz. V bližini New-Yorka je od mraza mrló 310 ljudi.

Na Vogrskom je mro veliki politik grof Albert Apponyi.

Roosevelta, predsednika Združenih držav Amerike, je napadno nekší Italijan s petimi streli iz revolvera, pa ga je ne zadeo.

pir saditi. Srednje osipavajmo! Nisko osipanje je za sušo, visoko pa za deževno leto. Srednje za oboje.

Kak vničiš črve v cvetličnih lončkih? Razreži na drobno 4—6 divjih kostanjov i je zalij s $\frac{1}{2}$ litra vodov, na to pa pústi stati 24 vür. S tov tekočinov zalij zemlo. Črvi se pokažejo na pa je lahko odstraniš.

Gledalo na sunci. Gledala nikdar ne smeš tak obešati da sveti sunce naravnost v nje, ovak postanejo o-blačna.

Zmočaj lahko obdržiš čez teden v vodi, štéro menjavaj vsaki den.

Drobiž.

Mesto, v šterom največ goré.

Glavno mesto Japonske je Tokio. Večina hiš v tom mestu je iz lesa, zato je razumljivo, da tu mnogokrat gori. Iz toga volo so tudi gasilci v Tokio nekaj posebnoga. Ti so nekšé vrste vojaki. Sto stopi med nje, se zavéže, da bo služó 12 let. Vseh gasilcov v Tokio je 3000. Pa četúdi so tej ognjegasci nebole izvežbani pa májo najmodernejšo gasilsko škér, vendarje telko ognjov? Pravijo da je tak: če začne goretí v najbolje siromeškóm deli mesta, neuvrejo priti tá gasilci pravočasno. Prle že gori do 100 lesenih hiž. Zdaj pa začnejo rešavati ljudi pa drugó iz gorečih hiž. Leta 1931 je mrló 70 gasilcov, žmetno ranjenih pa je bilo 200. Toga leta je v Tokio 1900 ognjov, zgorelo je 400 hiž. —

Zdravje pa zrak.

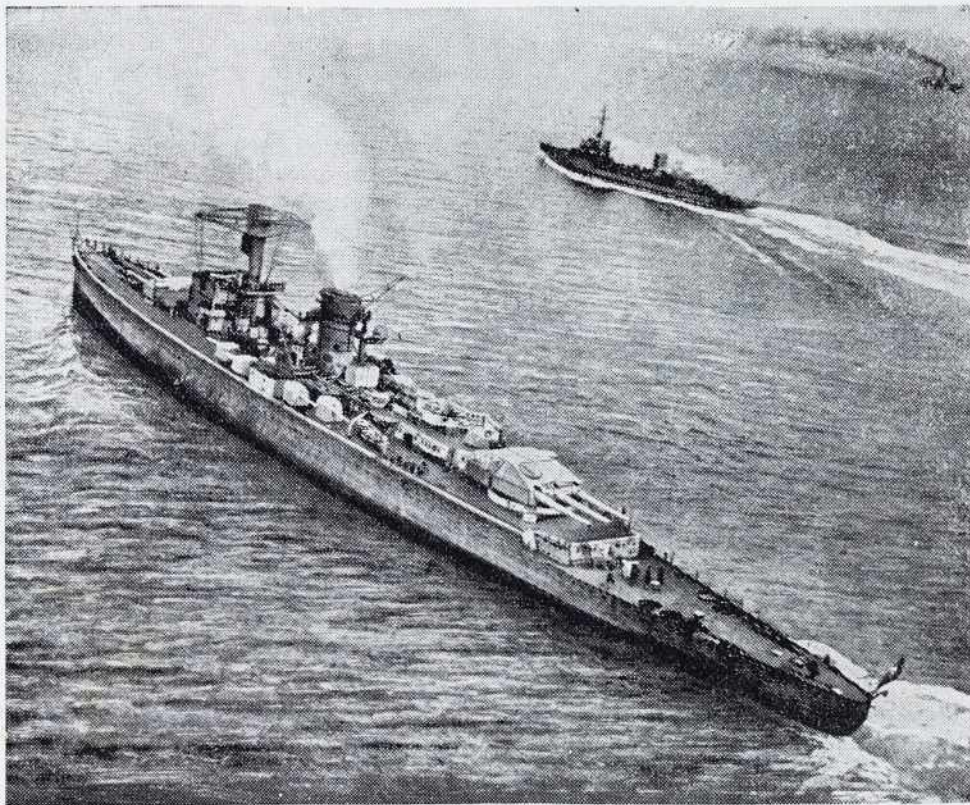
Kak na stvari pa rastline, tak tudi na človeka jako vpliva ozračje, v šterom živé. Različno delújejo na naše zdravje leto i zima, dén pa noč, mraz i toplota, vlaga pa sušava. Največ betežnikov merjé proti zajtri i pođnévi. Posebno pogosto mérajó ljudje na sprotoletje pa v jesén.

„Cerkev, mati narodov“.

Prosvetna zveza v Maribori je izdala knjižico, ki jo je napisao profesor bogoslovja dr. Josip Hohnjec. Ta knjižica nosi naslov: „Cerkev mati narodov“. Kaže nam, ka je včinila katoličanska Cerkev za zemelsko i vremenito srečo narodov na zemli. Vsako prosvetno društvo si naj knjigico naroči, pa tudi drugi, ki bi radi kaj dobrog i lepoga zvedeli, naj dajo par dinarov za té spis.

Farar postano katoličan.

Vučeni luteranski duhovnik v Kopenhageni na Dandrom Paveo Andraš Erichsen se je nedavno povrno v katoličanstvo. Med luterani je meo zavolo svoje vučenosti glasovito imé.

Vojne ladje — znamenje „dobre“ prišestnosti...

Gospodarstvo.

Súša. Pri nas vsako leto kračiša ali dugša súša pritisne. Najbole njo prenesejo žito i pšenica, pa rani oves. Ništerna leta vidimo, da rana kukurca i krumpir tudi vujdeta súši. Dobro je kukurci i krumpiri že v jesen globoko zorati, takša zemlja bolje obdrži vlago. Ništerni radi sadijo drobni krumpir, to lahko včinijo v krajinah, kde je dosta deža. Nemci sadijo tak veliki krumpir, kak kokošeče jajce, to je 7 deka. Mi moremo kujšega saditi. Kusti krumpir za časa súše duže dava rastlini vlago, to je rezervoar. Vu suši je prva reč, da se rastlina ne posuši, da vzdrži. Zato je dobro kusti krom-

Zamazke od olja i masti odstraniš, či namočiš vato v bencin i voščiš mastno mesto. Počakaj potem, da benzin ishlapi (se skadi) i delaj dale, dokoč zamazek ne mine.

Zamazke od znoja spraviš s jesihiom i špiritom.

Zamazke od sada odstraniš, či zamazano mesto taki spereš z žaifov i vodov. Potem vliješ kisló mleko in pústiš ležati čez noč.

Zamazak od kave odstraniš iz stolnjekov, či pridaš vodi malo boraksa.

Koruzo, seno, slamo in vsa ostala krmila

dobavlja po konkurenčnih cenah

Gospodarska zveza

v Ljubljani. (3-3)

Zavolo toga so ga poslali v Nemčijo, da bi tam delüvao za luteranstvo. V Nemčiji pa je té farar spoznal, ka je katoličanstvo pa kakši so katoličani. Skleno je, da postane katoličan. Za dva meseca je odišeo v glasoviti benediktinski klošter (samostan) Maria Laach. V znamenitoj božopotnoj cerkvi sv. Marije v Kevlaeri je bio krščen pa sprejéti v katoličansko Cerkev.

Nedela petdesetnica

(Quinquagesima)

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Evangeliom S. Lükača vu XVIII. tali.

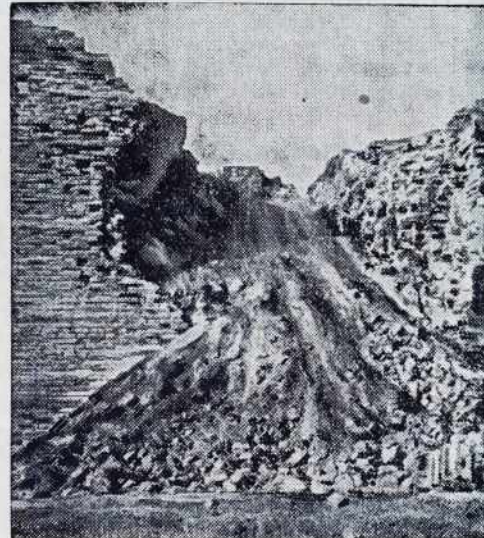
Vu onom vremeni; Vzeo je sehom Jezuš dvanajset vučenikov, i právi njim: ovo gori

idemo v Jeruzalem, i spunijo se vsa, štera so pisana po prorokaj od Sina Človečega. Ar se oda poganom, i bode ošpotan, i bičüvan, i poplúvan: i gda ga zbičüjejo, vmo-rijo ga; i na tretji den gori stane. In oni so nikaj toga ne razmeli, i bila je eta reč skrita od njih; i ne so razmeli, štera so povedana. Včinjeno je pa, gda bi se približavao k Jeriki, niki slepi je sedo kre poti koldüvajoči. In gda bi čüo vnožino mimo idočo, pitao je ka bi to bilo? pravili so pa njemi, ka Jezuš Nazarenski mimo ide. Kričo je govoreči: Jezus Sin Davidov, smiluj se meni. I ki so naprej šli, karali so ga; ka bi mučo. On je pa tem bole kričo: Sin Davidov, smiluj se meni. Stanovši pa Jezuš, zapovedo ga je k sebi pripelati. I gda bi se približao, pito ga je govoreči: ka ščeš, naj ti včinim? on je pa pravo: Gospodne, naj vidim. I Jezuš je vložil njemi; pregledni, vera tvoja je tebe zdravog včinila. I preci je vido, i nasledüvao je njega zvišavajoči Bogá. I vse lüdstvo, gda je vidilo, dalo je hvalo Bogi.

Ráni dešč je henjao, sunce je že prve rože pozvalo iz zemle. Na bregaj so že goreli ognji, odposlanci so že prehodili vso krajino, praviti: Čas je iti v Jeruzalem! Zadnji dnevi pred Velkim tjednom.

Štrti den po punoj luni (mesec, ščip) se po familijaj odpravijo, med spevanjem pobožnih pesmi. Tem se je pridružo Jezuš, gda je vučencom povedao od svoje prihodnosti. Pa niti tej so ga ne razmili; ja, pravijo, ka se je po tom razodetji Judaš cilo odločo, ka Ga izda...

Düševno slepi so bili, bole kak té slepec pri Jerihi, pri lepoj Jerihi: okoli cela gošča palm, iz drevja se cedi dišča smola, celi ogradi najlepših rož omámljajo, oko se čüdiva nad konjskim dirkališčom poleg varaša, nad velikanskim gledališčom i nad sijajnimi palačami, Tú se vsi romari zberajo v edno procesijo: Jezuš je túdi v njoj i kak mimo toga slepca pri poti, tak ide s svojimi mimo vsakoga od nas... Mi Ga túdi prosimo, da bi spreglednoli i razmili trpljenje, šteromi sledi odičenje.

Japonske granate rüšijo stari kitajski zid, šteri je že v najstarejših časaj čüvao notranjost kitajske države.

Spomini na stare.

Pod tem naslovom bomo objavljali spomine na naše že pokojne rojake, šterih življenje je melo v javnosti bodisi širšoj, bodisi v vozkejšoj, poseben pomen, ki je dobrodejno vplivao na naš kraj i naš narod. Bodo to resne stvari i túdi šale, ar i edne i druge nosijo v sebi navuk, ki je za nas. Plemenitost srca v kakšojkoli formi se pokaže, je vsikdar kažipot, kam moremo iti i je glasen krič, na šteroga stanosti trbe. Gda začnemo te spomine objavljati, prosimo vse inteligente, predvsem g. duhovnike, vučitele i ves naš dober kmečki narod, naj nam pošle spomine od poznanih velikih lüdi v njihovom kraju brez razlike vere. Velki je vsaki, ki je sveto drugim, čeprav je bio prosti žalar ili siromak.

Kak je dr. Ivanoczy gledao na peršono lüdi? Šlo je za knige družbe sv. Mohora. Pod vogrskov vladov je on bio eden največših njihovih širitelov i zagovornikov. Slovenska duhovščina je bila zavolo širjenja teh knjig zatožena pri cerkvenoj i civilnoj oblasti. Zadeva je prišla pred notrašnje ministerstvo v Budapešti. Minister je pisao ostro pismo pušpeki, dr. Istvan Vilmoši, v Szombethely, naj na red pobere svojo „panslavistično“ duhovščino, naj ti ne širijo mohorskih knjig. Pušpek so naprej vzeli dekana dr. Ivanoczyja i njemi naložili za ostro dužnost, naj poroča cerkvenoj oblasti, kakše knige so to, zavolo šterih se toži minister, če so resan nevarne za državo vogrsko. Dr. Ivanoczy je organizirao po vseh farofaj odgovore na cerkveno oblast od knjig družbe sv. Mohora. Ta odgovor je bio soglasno pohvalen za te knige. Pokojni Horvat Jožef, bogojanski plebanoš so celo ete odgovor dali pod Ivanoczyjovim vplivom mil. pušpeki v Szombathely: „Te knige so velike vrednosti, vredne, da jih vsi širimo i meni je samo žao, da nesam jih do zdaj zadosta širio.“

Gda so pušpek dobili te odgovore, je šo na poziv k njim dr. Ivanoczy. Pušpek so Ivanoczyji izrazili strah za-

volo teh odgovorov i z boječim glasom pitali našega velikana: *Ka de pa pravo zdaj na to g. minister?* Ivanoczy je mirno, z jeklenov odločnostjov odgovoro: „Prezvišeni! Vi se toga bojite, ka de pravo minister? Pušpek ne sme tak govoriti! Vi ste več od ministra! Minister je dnes vütro, vi ste pa vsikdar pušpek, vsikdar ravniteo Cerkve“. I ta odločnost Ivanoczyjova nam je ne samo rešila Mohorske knjige, nego nam je túdi odprla pot k kalendari i ostalim našim listom.

Glavačov Števan i dača. Što ne bi poznao z Trnja Horvat Števana, po domače Glavačovoga goslara? Od pete do glave poštenjak, ki je vsikdar bio veseli, vsikdar prekšeni, vsikdar meo norije — a nikdar nikoga ne je ž njimi razžalo. Gde se je on pojavo, se je toki zbrao celi šereg lüdi okoli njega, da ga poslušá. Narodnjak skozi skoz, prvi župan občine v Jugoslaviji, izvrsten agitator za dobro stvar i veren, goreči kristjan. — K meši so šli Trnjarčarje i se pritožavali, ka jih strašno tere velika dača. Števan pa: Jaz mam túdi velke težave zavolo dače, ka *zakaj ne je vekša?* — Si odnoro — njemi ugovarjajo — mi bi se je radi rešili, ti si pa vekšo želeš? — Dača se plačuje od vrednosti. Sam se že navolo kučar biti, rad bi bio veliki kmet ednak túdi. Takši sam pa samo te, če mam veliko dačo, je odgovoro z tihim smehom Števan, a glasno so se njemi smejali Trnjarčarje.

Čaplovičova predga. Što ne bi poznao vsikdar veseloga i fretastoga Čaploviča iz Markišavec? V zadrego nikdar ne prišo i vse skoz prineso. Govoriti bi trbelo pri nekšoj priliki v Pünconcih, pa ne bilo predgara. On se ponüdo. Šlo njemi je lepo gladko, samo proti konci ne znao, kak bi dokončao. Pride njemi rešilna miseo. Ženske so ga jako pazljivo poslušale. Tak je pač navada pri vseh ženskaj sveta, ka kak rade gučijo, tak rade túdi poslušajo guče drugih. Tak delajo i pri predgi i drugih govoraj. Gda Čaplovič to opazi, ga potegne njegova šaliva natura na ete reči: „Babe, ne zijajte me, ka mi smej vujde“. I med splošnim smehom je srečno dokončao svoj govor.

CENE:

Mariborski živalski sejem 24. I. 1933, Prignanih je bilo: 4 konj, 9 bikov, 91 volov. 200 krav in 6 telet, skupaj 310 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na tem sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 3.50 do 3.75 Din, poldebili voli 2 do 3, plemenski voli 1.25 do 1.50, biki za klanje 2.50, klavne kravé debele 1.75 do 2.50, krave za klobasarje 1.20 do 1.40, mlada živina 3 do 4, teleta 4 do 5 Din. Prodanih je bilo 155 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 10 do 12 Din, II. vrste 8 do 10 Din, meso od bikov, krav, telic 4 do 6 Din, telečje meso I. vrste 12 do 14 Din, II. vrste 8 do 10 Din, svinjsko meso sveže 8 do 16 Din.

Živina

Dunajski goveji sejem (poročilo tvrdke Eduard Saborsky & Co., Dunaj): Prignanih je bilo 1929 goved. iz Jugoslavije 126. Cene: voli najboljši 1.50–1.60, I. 1.30–1.40, II. 1.10–1.20, III. 0.65 do 0.70, krave I. 0.90–1.10, II. 0.80–0.85, biki 0.85 do 1.15, klavna živina 0.55–0.70.

Širite „Novine“**Polski delavci** (1-2)

Kdo misli iti na polsko delo v Belje upr. Zelenopolje se naj zgłosi pri **Anton Vogrinčič, Cankova št. 63**

Dentis Heimer Oskar v M. Soboti

se je preselo s svojim zobnim ateljom na **Aleksandrovo cesto št. 4** v poslopje „Skupne obrtne Zadruga“. Izdelava umetno zobovje. Plombira z zlatom, platinov, i porcelanom. Zobe skübe i zdravi brez bolečin. 2–3

Pozor rekruti! Predpisane vojaške kovčke in vse potrebne reči za vojaško službo dobite najceneje v trgovini **Metoda Senčar, Ljutomer.** (1-1)

Delauska družina

samo z več dela zmožnimi člani, se sprejme v stalno službo. Polna komencija, mesečna in dnevna plača. — Poizve se pisмено pri M. Fischer, G. Radgona ali ustmeno pri Berlam, gostilničar G. Radgona. 1-1

Pozor! Vsak čitatelj tega lista dobizanesljivo vremenokazno napravo zastonj.

Izrežite ta oglas in ga pošljite poleg nepokvarjenih znamk v znesku Din 3 50 za stroške in dobili boste lično izdelano, zak zašč. vremenokazno napravo, pat. št. 9514, ki kaže vreme zanesljivo za 24 ur naprej. Za vsakega čitatelja in njegovega prijatelja je ena naprava na razpolago. Sprejemajo se samo pismena naročila pod šifro „Barometer“ na upravo tega lista do 20. febr. 1933. (3-5)

Tivar-obleke

se najceneje dobijo v trgovini **M. Sobota - Lendava 2 A** prek od pošte

Obleke se že dobijo od Din 240 naprej
Za mladožence „ 290 „
Samo prvovrstno blago. (6-12)

Podukšaj si žljenje!

Življenje se lejko podukša, betega se lejko obvarvemo i se v zvravimo, slabi i nestalni se moremo ojačati i se napraviti srečne.

Ka sledi vsakšemi betegi?

Oslablejnje živcov, zmantranost, zgüba dobrih prijatelov i bližnjih, razočaranost, strah pred betegom, slabo življenje i mnogo drugih nevol.

Zadovolstvo

je najboukši doktor. Dosta je poti po šterih lejko prideš do zadovolstva, štere te pripelajo do dobrega razpoloženja i Ti napunijo življenje z novim vüpanjom. Te poti so prikazane v ednoj razpravi štero si vsakši lejko preskrbi, dobi včasi i

ščista brezplačno!

V toj maloj priročnoj knjigici je raztumačeno, kak se morejo v kratkom časi i brezi opüščanja poslov živci i mišice ojačati, zmantranost, slabo razpoloženje za delo, oslabljenje spomina i vsefelé drüge znake betegov popraviti i odstraniti.

Zahtevajte to razpravo; pripravila Vam bo dosta srečnih vör.

Poštanska zbiralna ladica:

ERNEST PASTERNAK, BERLIN SO,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 890.

Naznanilo!

Naznanjava cenjenemu občinstvu in odjemalcem, da svá razširila najino trgovino in vpeljala

vsakovrstno železnino

Na zalogi bova imela železo za stavbe, kovače kakor tudi okovje za mizarje in ključavničarstvo ter vsakovrstno kuhinjsko posodo itd.

Kupujeva staro železo!

Eugen in Arnold Heimer, M. Sobota
Lendauska cesta — Telefon št. 4

(1-1)